Wanneer een katholieke moraaltheoloog over de vragen des levens schrijft – huwelijk, homoseksualiteit, kinderen, vergeving, lijden –, dan zal menigeen zich afvragen: 'Wat zit daar voor mij in? De geboden en verboden op dat terrein zijn toch min of meer bekend, en te licht bevonden.' Ondanks dat en de ietwat onheilspellende achterflaptekst blijkt *Al de vragen van ons leven* een open en aardig boek.

Het aardige ervan zit hem vooral in de grote openheid die moraaltheoloog Burggraeve en journalist Van Halst ten toon spreiden. Als ze moderne tijd en katholieke moraal naast elkaar leggen, doen ze dat niet om het contrast tussen beide uit te vergroten en vervolgens het eigen gelijk opnieuw te bevestigen. Integendeel, in de vele veranderde en nog steeds veranderende opvattingen rond relatievorming, opvoeding, ziekte en dood zoeken ze naar wat men oprecht christelijk kan noemen.

Geen zwartwit denken dus. Wanneer bijvoorbeeld (voorhuwelijks) samenwonen met serieuze bedoelingen wordt aangegaan, hoeft dat niet verketterd te worden als een grote zonde, maar kan het gelden als een legitieme en eigentijdse opstap naar het huwelijk. Hetzelfde geldt voor homoseksuele relaties, ook al zien de schrijvers burgerlijke en kerkelijke huwelijkssluiting als een brug te ver.

Uitgangspunt van de auteurs is een 'ethiek van de groei', dat wil zeggen een ethiek die mikt op het haalbare en mensen daarbij ondersteunt. En, zoals blijkt uit de voorbeelden van samenwonen en homoseksualiteit blijven ze niet steken in een oordeel over de vorm – ja/nee huwelijk, ja/nee homo –, maar waarderen ze de authentieke beleving van de relatie hoger. De onderliggende morele intuïtie is het besef dat als mensen de norm niet halen, de kerk ze niet zomaar in de steek kan laten.

Al de vragen van ons leven is een vrijmoedig boek. De stijl is bovendien niet die van pats-boem-paukenslag en ook dat maakt het lezen prettig.

Al de vragen van ons leven. Een ethiek voor het dagelijkse leven, R. Burggraeve en I. Van Halst